हीत्रपीर्णमासां स्त्री डीप | भद्रेत स्त्रार्थे स्वण्।

श्वर्वीत्तरभाद्रपदास्त्रमन्त्रते न । 'भाद्रह्ये सागरे''

ज्योतिषम् । श्रभाद्र्या पौर्णमास्यायुक्ते पचे तथाविधे

प्रक्षिये च कार्त्तिकश्रद्धे स्वयम् ।

भाविपदा की व०व०। भद्र हो दं खण् भाद्र सिव पदमा-साम्। खित्रस्वर्गिके पद्यविष्य हिवयो ने खल्योः। १तद्यक्ता पौर्णमानी खण् कीए। २ भाद्र मास्य पौर्ण-, सासाम् साहत्व मासे खण्। २ चान्द्रे भाद्रे मास्य पु॰। ताहके ४ पत्रे ५ गुक्वकी दे च कार्लिक बद्दे हक्ष्यम्।

भाद्रमातुर प्रश्वदायाः चलाः भादः खपलम् खण् नातः रत्। यतीयले हेमचरः।

भान न शा—भावे खुट्। शप्तकार्य श्दीप्रौ श्वाने प्रकार्य च।
भानु प्र॰ भा—तः। १ द्वय्यै श्वकंटचे श्विर्णे शरास्ति
च खपरः प्रभी धरिणः। ह्भूतजैनभेदे छेमच ।
छत्तमसन्तरे ७देवे य व ॰ इरिवं ॰ ह्व । हधर्मपत्नीभेदे
स्ती इरिवं ॰ श्व । १० गत्यवंभेदे पु ॰ भा ॰ धा ॰ ह्पू छ ।
१ १ वहवं ख्वा कि विभेदे भानु सत्याः पितरि पुः इरिवं ॰
१ शह च । १ श्विष्णी पु ॰ "बस्तां श्वा स्त्रा भानुः" विष्णु स ॰

भागुफला की मात्तरिव दीप्रिमत फर्न प्रमा यहाः।

कदल्याम् जटाधरः। तस्याः मोचकस्य स्वयात्त्ववर्णस्वात्त्रधात्मम्।

शिष्ट सः।
भागुमती की भागीयाँदवन्द्रपभदस्य कन्यायां इरिवं
भागुमत् की भानः किरचीऽस्यस्य मत्रप्। शुस्त्रवे ग्रद्धरत्वाः
रच्चकृष्टचे न। भागुमाभीत्यस्य भायाँयां जाते कत्वीर्यस्य

श्रद्धिन स्थी भाग् भाग् ८५ सः।

भान्सन पु॰ कर्णपुलभे हे भा॰ क॰ ८८ छ।

भानिस पु॰ भानोः नेनिदिन (१६० छैँ १६ केंद्र छे च लिका॰)

भान्त पु॰ भागाः दीग्नेः पद्याइनध्ये छनो यछ। गुलकृष्णपद्योः पद्याइनध्ये कानो इपच्यापचययुक्तो

भन्द्रे "भानाः पञ्चद्यी यजु॰ १८ १२ वेद्दी॰ हुत॰।
२नद्यस्राम्दोरनी च ।

भाम कोधे खा॰ चाता॰ शक् ॰ सैट्। भाषते खभाषित बभाषे।
भाम प्र॰ भाष-घञ्। १ कोधे निवयदुः। था-भावे सारदीप्री
च। कर्कार ग। १ स्टब्बे मेदिं। ३ खक इस्ते च। ५ भगिनीपती प्र॰ यहरता ६ को पनायां स्तियां स्त्री मेदिः।
भामनी प्र॰ भाषं नयति नी-सिष्। परनेश्वरे 'प्र छ एव

भारङ्गी की ऋ-वा॰ शङ्क्षण | योजधकत्त्रणूं व्हियां ततः काम्या॰ ठज्। भारक्षिक तत्र भवे वि॰।

भारण्ड प्र॰ चत्तरदेयजे खतमेदे "पकोदराः प्रथतपीका खन्योऽन्यफलभन्तियः । धर्महता दिनस्युन्ति भारण्या इय पित्रकाः पञ्चतः।

भारत न ॰ भरतान् भरतवंद्यानिधिक्तव खतो प्रत्यः षण् ।
भारं वेदादिशास्त्र भ्योऽपि खारांशं तनोति तन-छ वा ।
श्वेदव्यासमणीते ज्वाचीकात्मुके पत्यभेदे । भरतेनी विक्रितं तस्येदं वा चया । "हिमाक्तः दिवाचं वर्षः भरताय
दृदी पिता । तस्त्राच्च भारतं वर्षम् दृष्ण्यः प्रमुखदीपाः
नागते श्वधंभेदे । भरतद्य गोलापत्यम् ख्या । भरतन्त्रपत्य
श्वंद्यो । भरतेन सिनना प्रीक्तमण् । ८ भरतस्त्रिक्षते नाटबयास्त्रादी न ०। तद्यीयते पुनरण् । ५ नटे व ० व ० ६ खिल्लाभेदे इ
पत्वक्ष्यभारतयद्वस्य निक्तिः भा॰ खा॰ १ खाल्लाभेदे इ
पत्वक्ष्यभारतयद्वस्य निक्तिः भा॰ खा॰ १ खाल्ला यद्या
"एकतयत्वरो वेदान् भारतञ्चित्रदेकतः । पुरा किच सरैः
स्वाः समत्य द्वच्या धृतम् । चलुभ्यः सरङ्ख्येश्यो
वेदेश्यो द्वांवकं यदा । तदाप्रश्वति चोकेऽस्तिन् महाः
भारतस्व्यते । महत्त्वी च गुक्ते च ध्वियमाणं यतोऽधिकस् । महत्त्वाच्चारतस्याच्च महाभारतस्व्यते । निन्
पत्तमस्य यो वेद सर्वपाणैः प्रस्व्यते" ।

तञ्च वेदध्यासेन छतं तदादिष्टः तिक्कियः वैश्वस्थायनः
कानसेक्यं चावयासाम् यथोक्तं साः धाः १ थः ।
"जनसेक्यं चावयासाम् यथोक्तं साः धाः १ थः ।
"जनसेक्यं चावयासाम् यथोक्तं साः धाः १ थः । श्रमाध्यः
शिष्यमाचीनं वैश्वस्थायनगिनते । ध वद्धः सङ्ग्रिनः
चावयासास भारतम् । कमौक्तरेषु यद्ध्यः चोद्यानाः
धनः प्रकाः । विकारं कृष्वंशस्य गान्वाय्यौ धर्मशीकताम् ।
जन्तः मद्यां, धतं कुल्याः सस्यगद्वै पायनी श्रम्वीत् । वाद्य-

देवस्य माहात्यं पाग्डवानाञ्च सत्तताम्। दुईर्लं धार्त्तराष्ट्राणामुक्तवान् भगवाकृषिः"।